

DOCUMENTELE SATULUI RÎNGHILEȘTI (I)

(I)

În condițiile editării vastei colecții de acte medievale *Documenta Romaniae Historica*, depistarea și publicarea documentelor din colecțiile particulare constituie o necesitate ce trebuie avută mereu în vedere pe parcursul editării acestui corpus. În acest fel, nu numai că se pun la îndemîna cercetătorului informații noi, dar prin publicarea acestor acte ele intră definitiv în circuitul științific, așa încît eventuala pierdere a lor, atît de posibilă față de depozitul public, poate fi suplinită de textul editat, întocmai cum s-a întîmplat cu atît de numeroase documente publicate în trecut.

Documentele satului Rînghilești, așa cum se găsesc ele în condica din colecția Bogdan I. Goilav din Botoșani, nu constituie seria completă a actelor acestui sat, deși, alături de documentele din această condică o parte din vechile acte ale Rînghileștilor se păstrează la Biblioteca Academiei R. S. România¹. Seria lor completă nu se mai poate reconstitui ca de obicei, deoarece primele acte ale satului sînt definitiv pierdute. Satul este, desigur, străvechi ca și celelalte din jur, dar istoria sa nu poate fi cunoscută decît începînd cu domnia lui Petru Șchiopul, cînd, desprins din ocolul tîngului Ștefănești, e dăruit unui cămăraș și unui diac². El era în vremea lui Iancu Sasu, la 1582, seliște³, așa cum a continuat a fi și în epoca următoare⁴, fiind menționat din nou ca sat la 8 aprilie 1617, cînd se află în stăpînirea boierilor Prăjești⁵. Actul cu această dată se află în traducere și în condică, dar publicarea traducerii după originalul slavon în *Documente privind istoria României* nu mai face necesară republicarea lui în forma din condică. Restul actelor din această condică (nr. 2—16, iar la noi 1—15) sînt inedite. Ele sînt copii, deosebit de îngrijit scrise, după originalele slavone și

¹ Vezi Pachetul nr. CIII și Peciți nr. 291.

² Documente privind istoria României, A. Moldova, veacul XVI, vol. III, nr. 234.

³ *Ibidem*.

⁴ *Ibidem*, vol. IV, nr. 316.

⁵ *Ibidem*, XVII, vol. XV, nr. 175. Vezi, *ibidem*, vol. V, nr. 135, și actul din 1622 ianuarie 13, prin care frații Ionașco și Lupul Prăjescul își impart satele.

românești, autentificate de către „Divanul Apelației Țării de Sus“, așa cum arată însemnarea de la sfârșit, la 17 aprilie 1836, când satul se afla de aproape două secole în stăpânirea Sturzeștilor.

Textul de la sfârșitul condiții prin care se autentifică aceste copii, semnat de Neoulai Dimachi vornic, C. Lipan spătar, Iancu Costachi spătar, paharnicul Lazarachi, „director“, și Mile șetrar, „șef“, are următorul cuprins :

„Aceste șasăsprezăci copii documenturi a moșiei Rînghilești, di la ținutul Iași scrisă pe patruzăci și nouă feță, posleduindu-se din cuvint în cuvintu cu originalurile și fiind întocmai, di aceea în urmarea ceririi ci prin jalubă au făcut dum<nea>lui boeniul logof<ă>t Dimitrie Sturza, trecută la condica reghistrului supt No. 1617, scropisindu-se mai întâi pe fiște care filă de cătră dumnealui prezidentu acestui Divanu, vornicu Neculai Dimachi, să încredințai de cătră Divanu, adivarata cu-prindire a pominitilor copii cu originalurile, cu iscăliturile mădulărilor și punirea pecetii“.

Traducerea documentului slavon (nr. 1, aici) și regestele ne aparțin. Publicăm aceste acte după normele de transcriere și editare folosite la editarea colecției *Documenta Romaniae Historica*, cu deosebirea de a fi marcat orice intervenție a noastră în text prin paranteze unghiulare (< >).

I. CAPROȘU ȘI A. PRICOP

1

1623 (7131) aprilie 2, Iași. Ștefan Tomșa al II-lea întărește lui Lupul Prăjescul satele Hălăștiani, Buțățeni, Șopîrleni, Oniceni, Rînghilești, Boriseni, Rădeni, Giutca și Dubavățul cu iazuri, mori și bălți de pește.

Мѣн<л>о>стію Б<о>жію, мы, нын¹, Стефан Томшѣ воевода, г<о>сп<о>-даръ земли Молдавскон. Знаменито чинимъ листомъ нашимъ всѣхъ кто на немъ взырнѣ, нынъ четвъшій ето в<с>лншнѣ, вж<е> даемъ и потверждаемъ слѣдѣ нашимъ Лѣнѣ Пржежскѣя в<о> правѣнъ отнынѣ и дѣднннѣ, отъ в<о> правѣхъ врыче, село на нмѣ Хелзѣшннѣ сѣ ставалъ, что естъ в<о> праваа отнынѣ и дѣднннѣ.

И в<о> томъ, тиж<е> даемъ и потверждаемъ слѣдѣ нашимъ Лѣнѣ Пржежскѣя едно село на нмѣ Бѣцкетннѣ, сѣ ставалъ и сѣ мннннѣ, в<о> тогѣж<е> волостъ, что естъ в<о> праваа отнынѣ и дѣднннѣ.

И в<о> томъ, тиж<е> даемъ и потверждаемъ имъ едно снлнщѣ, на нмѣ Шопер-лѣннѣ и сѣ ставъ влннѣ и сѣ болотамъ рнѣолобнннѣ, в<о> тогѣж<е> волостъ, что естъ в<о> праваа отнынѣ и дѣднннѣ.

И в<о> томъ, тиж<е> даемъ и потверждаемъ слѣдѣ нашимъ Лѣнѣ Пржежскѣя едно село на нмѣ Гнннчннѣ и сѣ болотамъ рнѣнннѣ и сѣ мѣсто за рннннчѣ, в<о> тогѣж<е> волостъ.

И в<о> томъ, тиж<е> даемъ и потверждаемъ слѣдѣ нашимъ Лѣнѣ Пржежскѣя едно село, на нмѣ Рннннннѣ сѣ ставалнѣ, что в<о> волостъ Мшконъ, что естъ имъ праваа отнынѣ и дѣднннѣ.

¹ Pentru „Io“.

Și întru aceea, de asemenea, îi dăm și întărim o seliște, anume Șopirlenii și cu iazul mare și cu bălțile de pescuit pește, în același ținut, care este dreapta lui ocină și dedină.

Și întru aceea, de asemenea, dăm și întărim slugii noastre Lupul Prăjescul satul anume Onicenii și cu bălțile de pește și cu loc de rîmnice în același ținut.

Și întru aceea, de asemenea, dăm și întărim slugii noastre Lupul Prăjescul un sat, anume Rînghilești cu iazurile, ce este în ținutul Iași, care este dreapta lui ocină și dedină.

Și întru aceea, de asemenea, îi dăm și întărim jumătate din satul anume Boriseni, pe Prut, și cu bălțile de pește și cu loc de moară pe Prut, în același ținut.

Și întru aceea, de asemenea, dăm și întărim slugii noastre Lupul Prăjescul un sat, anume Rădeni, pe Pîrîul Alb, și cu loc de moară și de stupină pe acel pîrîu, ce este în ținutul Neamț, ce este dreapta lui ocină și dedină.

Și întru aceea, de asemenea, dăm și întărim slugii noastre Lupul <Prăjescul>¹ două sate, anume Giutca și Dubăvățul, ce sînt în ținutul Cernăuți, ce sînt dreapta lui ocină și dedină.

De aceea, să-i fie de la domnia mea danie și întărire mai sus scrisei noastre slugi Lupul Prăjescul acele mai sus scrise sate cu tot venitul, cu iazurile și cu morile, și cu vîdurile de moară și cu bălțile de pescuit pește, să-i fie lui, și copiilor lui, și nepoților lui și întregului său neam, cine i se va alege mai apropiat, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate să-i fie dinspre toate părțile după hotarele lor vechi pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Ștefan voievod și credința boierilor noștri: credința panului Dumitru Ștefan mare vornic al Țării de Jos, credința panului...² mare vornic al Țării de Sus, credința panului Drăgan Țăutul și Iurașco Dracea pîrcălăbi de Hotin, credința panului Iurașco și...² pîrcălăbi de Neamț, credința panului Vasilie Buhuș și...² pîrcălăbi de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pîrcălăb de Suceava, credința panului Alexa spătar, credința panului Gheorghe postelnic, credința panului Apostol Catargiul ceașnic, credința panului Neculachi stolnic, credința panului Mihalachi vistiernic, credința panului Ionașco Corni comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri, sau din neamul nostru, sau, iarăși, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i strice dania și întărirea noastră, deoarece i-am dat și i-am întărit pentru că îi este lui dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am pomicit credinciosului și cinstîtului nostru boier, panului Ionașcu Ghianghea mare logofăt, să scrie și pecetea noastră să o atîrne la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitriu pisar, la Iași, în anul 7131 <1623> aprilie 2 zile.

2

1655 (7173) martie 15, Iași. Mărturia marilor boieri privind datoria lui Ion Prăjescul către Chiriace Sturzea fost jilnicar.

Ся збо ми Гедниш архипієскоп и митрополит Сучавскон и Николан Бухиши великїи логофет и Тома Катаквизно вел дєвринк Долнїи Зїмли и Соломон

¹ Omis.

² Loc gol în text.

БѢРЛЕДѢНЪ КѢЛ ДѢВРИННЪ КИШИНЪ ЗІМАНЪ И НИКОЛАИ РАКОВИЦѢ ХІТМАНЪ И ПРѢКЛАДЪ СЪЧАСКОИ И СТАМАТІО ХІОТІНЪ КѢЛ ПОСТЕЛНИКЪ И ГИГОРІО КѢЛ ЧАШНИКЪ И ДУКА КѢЛ ВИСЪТРИННЪ И ТОАДЕРЪ ПІЛАДІО КѢЛ СТОЛНИКЪ И ГІКА КѢЛ МОДЕЛНИЧАРЪ И ГИГОРІО ХРАСКИ КѢЛ КЛЮЧАРЪ И ФРЕТИЦА ВЕЛИКІНЪ ИРЪШНИЦЪ И ГАВРИЛ РЪТЪНДЪЛА ВТОРІНЪ ЛОГОФѢТЪ И ПІГЪРАШКО ДАНОВИЦЪ ТРЕТІНЪ ЛОГОФЕТЪ И ТОАДЕРЪ КАТРИШЪ И КИРИЛА ГІЗНА И ІВНАШКЪ КОРПАЧЪ И ГЕОРГІНЪ И ХРЪСЛА И БНАКІО ВЪСНХЪ ДѢВРИННЪ ГЛОТНІНЪ¹.

Scrim și facim știre cu această adivărată mărturie a noastră, cum au venit înaintea noastră dumnealui Chiriac Sturzea ce-au fost jtniciar și cu mare jalobă au jehuit înaintea noastră pentru niște bani ce-au avut în datorie la cumnatul-său, la Ion Prăjăscul ce-au fost vornic mare, patru sute și douăzeci și trei de galbini de aur, care bani i-au fost dat la mîna lui să-i ție pentru bogate primejdii; după aceea i s-au prilejit de l-au luat pașea, și Ion Prăjăscul vornicul de mare nevor dat-au și aceia bani toți la mîna pașii, precum au mărturist mulți boeri; și apoi după aceea iar au dat Chiriia Sturzea o sută de galbini în treaba domniei și aceia bani s-au orînduit la Ion Prăjăscul vornicul ca i să plătească banii și nu i-au mai dat nici aceia bani, și cînd au fost închiși ficiorii logofătului Ionăscuți Rusul în zilele Ghicăi vodă datu-le-au Chiriia Sturzea jtniceriul șias<ă>zeci de galbini ban buni și aceia bani i-au fost priimit. Prăjăscul asupra lui pentru saat pentru Izbiști, care saat l-au fost luat vornicul Prăjăscul de la feciorii logofătului Ionăscuți Rusul; și aceia bani încă nu i-au fost mai dat vornicul Prăjăscul lui Chiriia Sturzii; și l-au mai daat treizeci și șias de galbini pre datoric vornicului Prăjăscului cînd au fost Ștefăniț<ă> vodă cu oaste la Trifești și nici aceia bani nu i-au mai plătit; și cînd i s-au prilejit lui Ion Prăjăscul de s-au pristăvit și cînd s-au împlut anul neavînd cu ce-l comănda, datu-i-au dumnealui Chiriia Sturzea jtniceriul miiare și ceară și vin și berbeci și bani. Deci noi cu toții am socotit și am prețuit acele bucate toate dreptu doi sute și douăzeci de galbini bani buni și nainte de săvîrșenia vornicului Prăjăscului fost-au luat Prăjăscul de la Vasilie Bratovanul o sută și douăzeci de galbini pentru o datorie ce-au avut Tudosca Prăjasca, soacra lui Chiriia Sturzii, și s-au făcut preste tot această datorie cu bani ci i-au daat și cu acele bucate ce-au dat la pamentea lui o mie și o sută de galbini bani buni, deci prilejindu-să lui moarte pre calca Țărigradului, și aici în țară nimică nu i-au rămas alte bucate, nici altă avuție că ce-au avut tot i s-au luat pre samă domnească, fără de numai ce au rămas saate, și moșii, și ou acelea să plătească datoriile datornicilor, deci dintr-aceste saate s-au socotit și s-au dat dumisale lui Chiriia Sturzii ce-au fost jtnicer, cumnatul vornicului Prăjăscului, toată partea cîtă să va alege din saat din Butcăteni ce-s la ținutul Romanului fără de partea dumisale lui Ursachie cluceriului, cu vecini gata și cu hălăstee și ou tot vînitul, așjidirea și giunădate din saat din Șopîrleni, carii să împreună cu hotarul Butcătenilor; și s-au socotit partea din Butcăteni, și cu acea giunădate de saat de Șopîrleni, saat întreg, și Ringhileștii, ce-s la ținutul Iașilor, iar saat întreg să fie pentru acea datorie ce scrie mai sus, 100 de galbini bani buni, aceste ocini și moșii.

Pentru aceea și noi vîzîndu că le-au priimit fratele nostru Chiriia Sturzea ce-au fost jtnicear mare, noi încă i-am făcut dumisale această adivărată mărturie a noastră, și pentru mai mare credință noi toți am iscălit, și am pus peceti, și să aibă a-ș face dumnealui și diresa domnești, ca să fie lui direaptă ocină și moșie neclătită în viaci și altul să nu se amiastice.

Și eu Tiron diiacul am scris.

Ѧ Мс, в лѣто 7090 мартиѣ ѿ.

Годови митрополитъ съчаски.

Николанъ Бѣхъшъ велъ лугѣтѣ нскалъ.

Тома корник нскал.
 Соломон Бърлѣдѣнѣл вел корник.
 Нѣбулан Раковницѣ Хѣтман.
 Стаматѣ постѣлник.
 Глигорѣ вел чашник.
 Дѣка вистѣрник.
 Тоадѣр Пѣладѣ вел столник.
 Гинѣ вел медѣлник чѣр нскал.
 Ърѣл вел клѣбѣр.
 Гаврил Рѣтѣндѣл фѣторн логѣфѣт нскал.
 Пѣтрашко логѣфѣт.
 Фрѣтница вел армаш.
 Тоадѣр Кѣтрнш корник.
 Кирилл Гѣрнѣ корник.
 Ърѣл кѣрник.
 Ънаки корник.
 Гѣорѣ корник нскал.

4

1760 (7268) aprilie 22. Ioan Teodor Callimachi voievod poruncește lui Constantin Gîndu fost mare șetrar și altora să hotărînicească moșia Rînghilești, de la ținutul Hîrlău, a lui Ioan Sturzea fost mare vornic.

Нѣ Нѣлан Тѣадѣр вѣвода, Бѣжѣю милѣстѣю, гѣспѣдарѣ землѣ Мѣлѣдавѣскѣн.

Scriem domniea me la boerii năștri dum<nealui> Costantin Gîndu biv vel șet<rar> și Tănas Meleghi vornic de poartă i Andreiu Vîrnăv, vă facim știre că domniei mēle ne-au spus cinstit și credincios boerul domniei mēle dum-nealui Ioan Sturze biv vel vor<nic> zicînd că are o moșie la ținut Hîrlăului, anume Rînghileștii, și ar fi avînd înpresurare de cătră alți răzeși ci sînt pen-pregiur și cerînd de la domnie mea ca să hotărîască moșiea dum<i>s<ale> penpregiur de cătră alte moșii, iată că v-am rînduit hotarnice să mergiți acolo la numita moșie și să strîngeți pe toți răzeșii și înpregiurașii ce sînt pe înpregiur den sus și din gios și așe fiînd cu toții de față, să luați sama foarte cu amărunt și cu bunî dreptate pe scrisori oînc ce vor arăta și pe mărturii vechi hotarnice, iar de nu vor fi mărturii hotarnice și pe mărturii a oamini bătrîni de credință carii vor fi știînd den vechiu cum au îmblat hotarele acelor moșii și după cum s-ă dovedi cu dreptate, să alegeți și să hotărîți, puînd și pietri hotară pe de îmbe părțile, însă și aceasta vă poruncim și aceasta, pentru hotărîtura ce au hotărît în anul trecut boeriul nostru Enachi Buzil<ă> biv vel jit<nicer> fiînd că n-ău fost dum<nealui> vor<nicul> atunci de față, de a fi făcut vreo înpresurare, să nu vă uitați la acea hotărîre, ce de iznoavă să cercetați și să îndreptați după oum că și acolo sînt niști hotară strîmbe de-i înpresoară citva loc. Care și pentru

Așijdirea și pentru niști părți de cumpărătură ci mai are dum<neaui> vor<nicul> de la banul Macriiu, iarăș ne-au spus dum<nealui> vor<nicul> cum că și acolo sînt niști hotară strîmbe de-i înpresoară citva loc. Care și pentru aceasta să căutați să îndreptați toate hotarale după dreptate și după hotărîrea

și alegirea ci veți face, să dați și mărturie hotarnică în semne, iscălit de dum<nealui> și de toți cîți să vor întîmpla la ace hotărîre, ca să i se facă și de la domnie mea întăritură. Aceasta scriem.

Let 7268 <1760> april 22.

Procit vel log<o>f<ă>t.

locul peceții g<os>pod.

I

1760 (7268) mai 5. Hotarnica satului Rînghilești, ținutul Dorohoi, întocmită de Constantin Gîndu fost mare șetrar, Andrei Vîrnav postelnic și Tănase Meleghi vornic de poartă*.

Facem știre cu această mărturie a noastră, că din luminată porunca preînălțat domnului nostru mîria sa Ioan Teodor v<oie>vod fiind rînduți să hotărîm Rînghileștii, moșie dumisale Ioniți Sturzii biv vel vornic despre alte moșii, care moșie este la ținut Dorohoiului, și după luminată porunca, viind noi la numita moșie, am strînsu înpregiuări și moșeni de prinpregiur, anume: Andrei Vîrnav post<elnic> moșan de Băscăceni, și Costandin Timuș, mazil, tij moșan de Băscăceni și de Ostopeni, și Mihălachi Timuș mazil și Gligoraș Tomița mazil, moșan de Crăciuneni și de Sătrărini și Vasile Frunzate moșan de Petrești și Enachi Buzilă jicnicer, moșan de Dămideni și de Ilieșeni, și Antohi Căzacul, moșan de Ostopeni, și Ștefan Talala căp<i>tan și Costea Berihoescul și Mihălachi Țuțul ruptaș ot Rînghilești și Vasile Pogor și Gligoraș Cojocar și Ștefan Hociungu ot tam și Pavăl Gălușcă și Neculai vornic ot Toderini și alții; și fiind cu toți moșinii de față li-am cerut scrisori hotarnici cine vor ave să areți și au dat samă că scrisori hotarnici nu au nici la o parte, nici la alta, nici pietri hotar vechi nu se află ca să-s îndreptează această moșie; deci am întreat pe omeni ceni cum știu și au apucat să mărturisească pentru această moșie și fiind și carte de blăstăm la jic<nicer> Enachi, s-au citit înaintea tuturor și așe au dat samă omenii că moșiea Rînghileștii purcedi din capul moșiei Berihoesților a mării sale Mihai vodă ci sînt hotărîteși de acolo mereu Rînghileștii în sus pintri capitile moșiilor ce vin di la Prut și pintri capitile moșiilor ci vin de la Jijie, și este margine Rînghileștilor în lungu dispre Jijie, Drumul Furilor, iar dispre Prut deal Holțiascăi dispre soare răsare, deci alți razeși pricină n-au arătat; iar Enachi Buzilă jic<nicer> au pus pricină zicînd că moșiile lui, Dămidenii și Ilieșinii ce vin de la Prut, nu stau în dial Holțiascăi, ci să scoboară în valea Holțiascăi, și acolo în vale să tilnesc cu Rînghileștii; deci la această cerîndu-i noi dovadă scrisori hotarnici sau petri hotar vechi sau omini marturi de stăpînire și dovedind să margă pînă în valea Holțiascăi, și nici scrisori, nici altă dovadă n-au arătat, numai cu gura lui, deci am cercat să videm cum îmblă și alte moșii ci vin de la Prut alătura cu moșiile lui și au dat samă Andrei Vîrnav post<elnic> pre cum avînd și el o moșie Băscăceni ci vine din Prut alăturet cu Dămidenii lui Buzilă, și el pînă în muchia dealului Holțiascăi au apucat și au stăpînit, iar în vale nu s-au coborît, ci au dijmuit tot omini răposatului Sturzii log<o>f<ă>t și au luat Pavăl Gălușcă un stup dijmă unui arman dintr-un hîrtop ci este în muche Holțieniascăi dispre răsărit, așijdirea au mai mărturisit Antohi Căzacul om bătrîn, precum și moșiea lui Ostopenii ci vine alătura cu Băscăceni și nici moșiea lui nu să coboară în valea Holțieniascăi și este în capul moșiei lui dispre Holțieniască și piatră hotar vechiu care poprește în dial moșiea lui Ostopenii, care cerîndu-se, s-au aflat și hotar față, așijdirea și un Pavăl Gălușcă au mărturisit pe carte de blăstăm, că sînt 20 de ani de cînd au fost ace moșie Rînghileștii în sama lui și

* Pe marginea textului, mărimea palmei : 24,9 cm.

trăea și Vasile Buzilă tatăl lui Enachi Buzilă jic<nicer> și tot acolo au ținut ș-au dijmuit numele dealului Holtiiascăi și nime pricină n-au pus, nici s-au întins piste deal în valea Holtiiascăi, iar de an încoace au început Enachi Buzilă a să întinde în valea Holteiascăi, deci neodihnindu-se jicnicer Enachi cu aceste măsurturii, au cerut să se măsoare moșie Rînghileștii la cap și ace măsură să se măsurc de curmeziș Rînghileștii și dispre moșie lui unde a vini măsură acolo s-au priimi; și am măsurat împreună cu jicnicer Enachi Buzilă Rînghileștii în cap din gios din fundul din sus a Berihoeștilor prin ceretei și pe diasupra rediului Sturzii înspre soare răsare până unde s-au tilnit cu Borosenii și au vinit 76 de funii, și funia de 20 de stânjâni, stânjânul de opt palme; și dînd ace măsură de curmeziș Rînghileștilor din Drumul Furiilor pe la movila Comorii drept moșiile lui Enachi Buzilă Dămilenii și Ilișinii, au vinit măsură piste Holtiiasca în dial, pre cum au dată samă că vin și alte moșii Băscăcenii și Ostopcenii, așa au vinit măsură, cum în frunte, cum acole; și dacă au văzut Enachi că trece măsură piste Holtiiasca, și nu-l kusă s-a s-coboare cu moșiile lui din dial în vale Holtiiascăi, nici cu măsură nu s-au priimit, deci noi văzînd că Enachi nu arată nici scrisori, nici a'tă dovadă, așe am socotit că-i cu dreptate' pre cum stau alte moșii de nu coboară, să stea și a lui asemenea cu celelalte, și pi cum au vinit măsură, și pe cîm stau și celi moșii, am hotărît, puind, puind și pietri pin pregiur, începîndu-să hotarul din moșie Berihoeștii, unde să înfundă moșiile cele din gios, și în sus pe Drum Furilor la o piatră veche în lungul moșiei s-au pus piatră coaste Rînghieștilor de cătră Husăeni, și Priporini, și de acolo Drumul Furilor în sus drept movila Comorii, s-au pus iar piatră lîngă drum; și de acolo drumul în sus și la giunătăte de Giunătățeni partea log<u>f<ă>t Sturzii, s-au pus iar piatră lîngă drum, de acolo tot Drumul Furilor în sus pe la capul Giunătățenilor parte lui Andrieș căp<i>t<an> pînă în Crăciuneni moșie Tomițăștilor și de acolo ne-au poprit Tomițeștii și Frunzâte, zicînd că moșiile lor trec piste Holteiasca și să împreună cu moșiile de la Prut în dial Holteiascăi dispre răsărit și Rînghileștii nu mai merg, zicînd ei că au și scrisori hotarnică de răspund, dar nu le-au arătat, dînd samă că nu-s la dîșii ce și noi pînă or scoate acele scrisori, am stătut cu capătul Rînghileștilor acolo și am pus 2 petri fundu lîngă Drumul Furilor și am purces de curmeziș spre soare răsare, puind și 2 petri pe la capul moșiei; și trecînd Holteiasca în dial într-o moviliță unde s-au împreunat cu Băscăcenii, s-au pus 2 petri fund și de acolo în gios în lungul moșiei Rînghileștilor marginea dispre Prut pe la capitele moșiei Băscăcenii pe multe dialului în dreptul Halmului s-au pus piatră; și de acolo tot în gios pe la capul Dimidenilor în podiș la capătul pămînturilor în țarină s-au pus piatră și de acolo tot în gios pe podiș prin țarină aproape de gura Holteiascăi s-au pus piatră și bat pin gura Holtiiascăi pin sărături, și trece piste șas unde să întîlnește în capite cu Brătenii, dîndu-și cote și cu Borosenișii în drept văi Hlăbocli s-au pus 2 petri fundu și de acole pe la capul hotarilor a moșiilor ce vin din gios până la Drumul Furilor la piatra de unde s-au început și așe s-au închiet hotarul aceștii moșii; și după cum am aflat cu dreptate, și am hotărît, am dat mărturie iscălită de noi.

Let 7268 <1760> mai 5.

Costandin Gîndu biv vel șătr<ar>.

Andrei Vîrnăv post<elnic> hotarnic.

Tănase Meleghi vornic de poartă, hotarnic.

1786 octombrie 9¹. Mărturie hotarnică a răzeșilor din Ostăpceni întocmită de Iordachi Canta vornic.

Copie.

Fac știre cu această carte de mărturie a mea ce am dat la mina răzeșilor de Ostopoeni, de la ținut Doroh<oi>, ci-i pe Prut, că la velet 1786 octomvrie

¹ Documentul cu această dată urmează în condică după cel din 1828, mai 10.

ne-au adus dumn<ea>lui pah<arnicul> Constantin Balș o lumînată carte a măriei sale domnului nostru Alisandru Ioan Mavrocordat v<oie>vod, întru care ni s-a poruncești ca pentru scrisori ci are dumn<ea>lui pah<arnicul> Balș să alegim giurămate de sat din Potlogeni și părțile din Sătrăreni ce sint pe Jijie și să le măsurăm în stînjini, puind și pietri hotară și să-i alegim și ceialaltă giurămate de sat de Potlogeni a cui va fi, iarăș în stînjini și cu pietri hotară, dispărîndu-să de ceialaltă giurămate a dumisale pah<arnicului> Balș.

Și după poruncă am mersu la starea locului cu dumn<ea>lui pah<arnicul> Balș și viind și răzășii de pin pregiur, anume Costandin Tomița de Sătrăreni și nepoții Tomiții de moșie și răzășii de Ostopcenii și Romnescu, vechilu dumisale vor<ni>cu lui Ioan Sturza din satu Rînghileștii, și vor<ni>cu de Bobulești, vechilu hatmanului Costachi Ghica despre satu Rîngăuții, ne-au dat atunce lumînată carte măriei sale lui vovod și răzășii de Ostopcenii scriind în carte ca după jaloba lor foarte să cercetez arătînd că de doi-trei ani ar fi întrînd dumn<ea>lui pah<arnicul> Balș cu stăpinirea în moșie lor Ostopcenii, cu nume de Potlogeni, i-am făcut cercetare de să pot dovedi acolo în capul Rînghileștilor vor<ni>cu lui Sturzii și în capul Ostopcenilor și a Băscăcenilor și a Rîngăuților, satu potlogenilor, unde ceri dumn<ea>lui pah<arnicul> Balș, și nici într-un chip nu s-au putut dovedi. Întîi, că siliște de sat și țintirim nu să poate găsi. Al doile, că răzășii de Ostopcenii au arătat scrisori întemeiate pe satu lor Ostopcenii : întîi, un ispisoc de la Aron v<oie>vod, din velet 7108 (1600) iulie, pe tot satu Ostopcenii ; al doilea, au arătat o înpărțală între frați pe satu Ostopcenii, din velet 7155 (1647) august 28, ci s-au înpărțit pe trii bătrîni, cari după ace înpărțală vechi de atunci s-au găsit și patru pietri vechi și foarte mari pin capul Ostopcenilor, dispre apusu. Căutîndu acele petri în lungul moșiei Ostopcenii, spre Prut, unde le este siliște, întîi o piatră într-o moviță, unde să tînești colțul moșiei Rînghileștilor vor<ni>cu lui Sturzii și moșiei Băscăcenii lui Buzilă și a altor răzăși și moșiei Ostopcenii ; și altă piatră este mai sus, spre miazănoapte, lîngă un drum părăsit și înpotriva unii arii ; al trileia piatră oi s-au găsit mai sus, to spre amiazănoapte, în așazătura dealului, lîngă un pămînt de mălaiu a vornicului de Bobulești ; al patrălea piatră s-au găsit mai sus, tot spre meazinoapte, di la vale de drumul cel mare al Movilăului, ci mergi prin Ștefănești. S-au măsurat pin-aceste pietri ci s-au pomenit mai sus, de la una pînă la alta și s-au găsit tot într-un chip, adică acii trii bătrîni ci s-au înpărțit la acea vreme, după cum arată ace înpărțală vechi, care și dumn<ea>lui pah<arnicul> Balș văzînd acea înpărțală vechi și hotarale față și măsurile întocma, n-au mai avut cuvînt de răspunsu ; numai atîta au zis, că dumn<ea>lui singur ar fi măsurat Sătrărenii Tomiții și moșia nepoților Tomiții de piste Jijia, dispre apus și pînă într-aceste pietri hotară a Ostopcenilor și-ar fi găsit mai mult de șapte mii cinci sute de stînjini lungul ; și alte moșii ci-s piste Jijia, din gios și din sus de Tomița nu trec piste drumul Furilor, iar Tomița trece. La aceasta au răspuns Românescu, vechilu dumisale vor<ni>cu lui Sturzii, că la hotărîtul cînd au hotărît vor<ni>cu Sturza Rînghileștii, moșia dumisale, au vrut hotarnicii să treacă cu Rînghileștii în lungu pin capetile moșiilor ci vin de la Prut, Ostopcenii răzăși, pin pietrile ce s-au pomenit mai sus și prin capătul Rîngăuților, moșia hatm<anu>lui Costachi Ghica, pînă din sus de Dumbrava Neagră, cum și cu marginea Rînghileștilor vor<ni>cu lui Sturzii, dispre apusu, pe Drumul Furilor, au vrut să treacă în sus pînă înpotriva istealalte margini a Rînghileștilor, dispre apusu, și Tomița i-ar fi oprit pe hotarnici să nu treacă mai sus, că are scrisori dovezi și sîntu la o mănăstire. Care și Tomița fiind față, n-au tăgăduit, cum și acum fiindu și eu la starea locului, nici o scrisoare n-au arătat și în doo rînduri l-am adus de la casa lui aicea, la starea locului și au răspunsu că n-au scrisori nici el, nici nepoții lui. La care cu dreptate este dumn<ea>lui vor<ni>cu Sturza să treacă cu Rînghileștii dumisale în sus, pin capetile moșiilor de la Prut pînă la Dumbrava Neagră, cum și pe Drumul Furilor în sus, pin capetile moșiilor ci vin de la Jijie, că nici o moșie alta nu treci piste Drumul Furilor, numai Tomița ca un tîlhar treci, și scrisori dovezi nu mai scoate, cum și dumn<ea>lui pah<arnicul> Balș să meargă la Jijia, unde scriu scrisorile,

să-ș caute Potlogenii și Sătrăreni, iar undi a vrea să stăpînească dumn<ea>lui după cum mai sus s-au pomenit, s-au cunoscut că s-au acolisit rău și s-au dat rămas.

1786 octomv<rie> 9.

Această copie este scoasă întocmai di pe mărturie ci ne-au dat dumn<ea>lui Iordache Canta biv vel vornic pentru hotarăle moșiei Ostopenilor. Și pentru încredințare am iscălit. Ioniți Romînescu. Let 1787 april 26.

Asămînc mărturie am dat la răzășii di Ostopeni, di pe care au scos aceasta. Ș-am iscălit, Iordachi Canta vor<ni>c.

7

1791. Hotanica moșiei Rînghilești întocmîtă de Șerban Buhuș fost mare paharnic și Costandin Perjul vornic de poartă.

Facim știre cu această mărturie hotarnică, că fiind noi rînduiți din porunca Cînstitului Divan a Cnejei Moldaviei ca să meargîm să măsurăm și să îndreptăm hotarăle moșiei Rînghileștilor de la ținut Eșii, a dumisale Ioan Sturza biv vel vornic, și după poruncă mergînd noi la starea numitii moșii, unde față fiind vechilul dumisale vornic, Ion sin Lupul, s-au făcut de știre și tuturor înpregiuări răzeși ci să hotărăscu cu moșie Rînghileștii, care au și vinit, anume, Costandin Tomița gîneri sau Iordachi Davidel i Vasilie Timușu răzeși de moșie Sătrărenii i Crăciuneni i Neculai Ursachi stăpînul moșiei Petreștii și Niți Roman răzeș de moșie Ostopenii, și Petrachi Buzilă stăpînul moșiei Dămidenii i Ilișenii, care toate aceste moșii să hotărăscu tot cu Rînghileștii, și preotul Gavril din Rînghilești și alți oameni mulți bătrîni din Todireni și din alte sate de prin pregiur, cari aceștea fiind toți față, i-am întreat să ne spue și să ne arăte cum știu ei stăpînire aceștii moșii Rînghileștii și atît preotul Gavril i Nistor om bătrîn i Timovte brat lui i Hultuoanu și alți oameni din Rînghilești, cum și Bălăneștii răzășii de Găureni ne-au arătat că moșie Rînghileștii coasta dispre apus să începe din drumul Rînghileștilor ci merge la Răusăni, carele drum merge pe deasupra unui lac ci-i zic a lui Roman și de acolo prin capul Priporănilor în sus prin niște pietri hotară ci sînt lîngă un drum ci merge de la Rînghilești la Todereni și tot în sus pin capul Țipoloșanilor i a Dărmăneștilor i a Giumătățenilor i a Sătrărenilor și a Crăciunenilor pără în Petrești în dreptul Dumbbrăvii Negre, însă au arătat că de la o vreme vechilii Mănăstirii Fisticilor ci stăpîne moșiile mănăstirii, Săbienii i altile, s-au întins cu stăpînire în moșie Rînghileștii, trecînd piste drumul de sus pomenit ci merge de la Rînghilești la Iordireni și fiind că din partea mănăstirii n-au merge la Răuseni și fină în pietrile hotară ci sînt lîngă drumul de sus arătat venit nici vechilu, nici scrisori, aceste loc de pricină i-am lăsat nemăsurat; și făcînd odgon de douăzeci stînjîni, și stînjînul de opt palme gospod, am început a măsura din pietrile hotară ci sînt în Drumul Furilor, lîngă drumu ci merge de la Rînghilești la Todereni, care s-au arătat mai sus, și tot Drumul Furilor în sus, printre Priporăni și pîntre Rînghilești pînă lîngă o moviliți ci este lîngă Drumul Furilor, unde s-au pus o piatră hotar lîngă moviliți din gios coastă Rînghileștilor, și s-au găsit opt sute douăzeci și trii de stînjîni gospod și de la această moviliță tot înainte pin capitele moșiiilor Țipolovenii i Dărmăneștii, pînă în fundul văii ci să numește a lui Gălușcă unde în dial de la valc de Drumul Furilor, despre apus, s-au pus pîiatră hotar tot coastă Rînghileștilor și s-au găsit una mie stînjîni și de acolea am început a merge alături cu Drumul Furilor dispre apus tot în sus pîntre Giumătățeni trecînd pe lîngă o piatră hotar ci dispare giumătate de Giumătățeni de ceelaltă giumătate a lui Bran și tot în sus pără la doă pietri hotară ci s-au găsit, una tot coastă Rînghileștilor, iar alta propea pe Rînghilești de a nu trece înainte, care piatră au fost pus-o Andrei Vîrnăv postelnicelul i Costandin

Gîndul sătr<ar> i Tănasi Meleghii el au fost rînduiți de răposatul Ioanu Teodor vodă ca să hotărască Ringhileștii, arătînd numiții hotarnici că viind cu măsura pînă în Crăciuneni, i-ar fi oprit Tomițăștii și Frunzâte, zicînd că moșiile lor trec piste Holteiasca, arătînd că au și scrisori hotarnici ci răspund pentru această pricină, darnefiind la dînșii, nu le-ar fi scos; și așa și numiții hotarnici nescotînd Tomițăștii scrisorile, arată că au statut cu măsura coastii Ringhileștilor acolo unde au pricinuit Tomițăștii și au pus o piatră fundu lîngă aceea ci era coastă Ringhileștilor, pînă cînd Tomițăștii s-or scoate scrisorile și le vor aduce, după cum arată ei însuși în mărturie hotarnică ci au dat la 7268 (1760) maiu 5 unde au mai eșit șapte sute triizeci și cinci stînjîni; și de acolo vrînd să mergim tot înainte pînă în dreptul Dumbrăvli Negre și pără în Petreșli după arătare oamenilor bătrîni și după stăpînire veche ce au avut dumilui vornic, iarăș au pricinuit Tomițăștii, răs-punzînd Costandin Tomița i ceea!anți razeși din Crăciuneni i Sătrăreni că moșiile lor acestea să încep de piste Jijie și trec și piste Drumul Furilor pînă în capul Ostopenilor și că ar fi stăpînit ace bucată de loc din pietrile de unde pricinuesc și înainte fără nici o supărare, și zicîndu-le noi că de au scrisori după cum au zis atunci la hotărît, să le scoată acum ca să ne încredințăm de sînt aceste arătări a lor adivărate, ei au răspuns, că nici scrisori au, fiind pierdute din întîmplările vremilor, cum nici alte dovezi, și spre dovadă ne-au arătat un ispisoc de la Ioan vodă Bătrînul, întru carele arată, că scrisorile lor s-au pierdut, dar ci scrisori nu arată, și întrebînd și pe Ion sin Lupul vechilul dumisale vornic<ului> ci răspunde la această pricină și de au fost lăsați Tomițăștii în stăpînirea acestui loc de pricină și cît pentru stăpînire, au arătat că niciodată în pace Tomițăștii n-au stăpînit-o, ci cu apucătură lua cîte odată dijmă de la acei ce lucra locul acesta, căutînd vreme cînd lipse vechilii dumisale vornic<ului> din Ringhilești, pentru care pricină asemenea au arătat și cîțiva oameni bătrîni ci era față, mai adaogînd vechilul dum<i>s<ale> vornic<ului> că cu toate că la anul 7268 (1760) cînd au scos hotarnici pe Costandin Gîndul sătr<ar> i pe alții ca să-i lămurezi hotarășe moșiei cînd Tomițăștii cu cuvînt că au scrisori l-au oprit pînă cînd le vor scoate după cum mai sus să arată și acești hotarnici au pus acest semn, dar dumilui n-au conținut stăpînind și pînă acum, după cum și mai înainte și spre dovadă că moșia dum<i>s<ale> merge pără în Petrești, ne-au arătat un surer di pe o mărturie hotarnică din 1787 april 26 a Ostopenilor de la dumilui vornic Iordachi Cantacuzino, în care arată că fiind rînduit să margă să cerceteze și să aleagă moșie Potlogenii ci au zis pah<arnic> Balș că are, au mersu și după cercetare ce au făcut, s-au dovedit că unde dumilui pah<arnic> Balș cere Potlogeni, nu sînt, ci este loc din dreaptă moșie Ringhileștii și că dumilui vornic Sturza să cade a o stăpîni ca pe o dreaptă moșie a sa, fiind că și Tomițăștii rău să acolisăsc de ace bucată de loc, cum și pah<arnic> Balș nefiind a lor și neavînd nici o dovadă, deci noi vîzînd și mărturia aceasta și mărturiile a oameni bătrîni, am scos piatră s-au mai găsit trei sute optzeci stînjîni care piatră s-au mai avut ci răspunde și am lăsat numai pe aceea ci arată coasta Ringhileștilor, pulndu-o lîngă drum dispre apus înprotriva pietrii din fundul văii lui Gălușcă, și de acoloa am început a măsura tot în sus Drumul Furilor printre capătul Sătrărenilor și a Crăciunenilor dispre Ringhilești și trecînd drumul cel mare a Ștefăneștilor ci merge la Botoșani, am agiuns în coastile Petreștilor ci vin din apa Jijiei numai și merg pînă în Dumbrava Neagră și din piatra ci au fost opriți Ringhileștii pără în coasta Petreștilor, s-au găsit opt sute cinzeci și doi de stînjîni și s-au pus și două pietri colțu Ringhileștilor și piste pietri s-au făcut moviliță lîngă Drumul Furilor, care coastă cuprinde piste tot trii mii patru sute zăce stînjîni, bez cinci sute de stînjîni ce au rămas pricină cu mănăstire Fîsticii după arătare bătrînilor și de la aceste două pietri am început a măsura capătul Ringhileștilor dispre miazănoapte, pîntre coastile Petreștilor spre apa Prutului, trecînd piste o vîlce, ne-am suit în deal, unde am pus o piatră hotar făcînd și moviliță lîngă piatră, și au eșit patru sute de stînjîni; și de acolo tot spre apa Prutului prin capul Ringhileștilor și pîntre coastile Petreștilor pînă în fundul văii lui Bălhac unde s-au mai găsit o piatră veche din sus de drumul cel mare, pînă la care piatră s-au cunoscut că este hotar vechiu a Ringhileștilor, și dintr-această piatră

tot înainte măsurînd spre apa Prutului tot pînă la capul Rînghileștilor și pînă la Petrești și pînă la drumul cel mare al Ștefăneștilor pînă la Dumbrava Neagră, unde am agiuns în capul Ostopcenilor, unde s-au găsit o piatră hotar vechiu colțu a Ostopcenilor și s-au aflat trei sute douăzeci de stînjini; și sfîrșindu-să capătul dispre miazănoapte a Rînghileștilor, am pus și noi două pietri, făcînd cheotoare și lîngă pietri am făcut și moviliță, iar pînă la capătul Rînghileștilor dispre miazănoapte au eșit una mie una sută stînjini gospod; și dintr-această cheotoare am început a măsura coasta Rînghileștilor dispre răsărit și dispre Prut spre amiază prin capul Ostopcenilor pînă într-o moviliță unde s-au găsit două pietri vechi hotar, una colțu Ostopcenilor și alta coastă Rînghileștilor și au eșit cinci sute doisprezece stînjini, și dintr-această două pietri am mers cu măsura tot înainte pînă la hîrtoape pînă la capătul Dămidenilor lui Buzilă, au început Petrachi Buzilă a zice că i se au eșit trei sute șaptezeci și una de stînjini; și de acolo tot înainte pînă la Băscăceni pînă la fundul unui hîrtopu dispre răsărit, și trecînd hîrtopul, am pus piatră în culmea dealului unde s-au găsit șase sute patruzeci și trei de stînjini, și de acolo culmea dealului înainte și pînă la capul Dămidenilor și tot culmea înainte pînă lîngă un loc de arie tot în culmea dealului am pus o piatră hotar și am făcut și movilă și au eșit cinci sute optzeci și doi de stînjini, și fiind că mergem cu măsură pînă la Băscăceni și suindu-ne în deal am pus o piatră hotar, făcînd și moviliță, și se face înpresurare moșiei sale Dămidenii, deci l-am zis, ca de are niscaiva hotarnici sau alte dovoci, să scoată ca să vedem de i să face vreo înpresurare și el ne-au arătat că altă hotarnică sau dovadă nu are, ci numai o hotarnică de la tatăl său rămasă după cum au și scos-o, însă după cum înfrînsă să arată, este răsuflată, au mai scos și un suret de pe hotarnica Rînghileștilor de la hotarnicii de sus pomeniți, și că după cum arată această hotarnică, el stăpînește și este mulțumit, deci noi, ca să ne încredințăm, am posladuit acel suret cu hotarnica Rînghileștilor și este întocma; și după arătarea acestii hotarnice ci arată că au dat măsură prin mijlocul moșiei Rînghileștilor începînd din movila Comorii din Drumul Furilor, și unde s-au îndeplinit o mie cinci sute douăzeci de stînjini, acolo au pus și piatră hotar; deci după arătarea lor făcînd cercare și noi, am măsurat din movila Comorii din Drumul Furilor mijlocul moșiei Rînghileștilor tot cu stînjin gospod, după cum măsurăm hotarnicii aceea, și s-au găsit piatră mutată înapoi în moșie Rînghileștii cu o sută patruzeci de stînjini, aici văzînd noi că să face strîmbătate moșiei Rînghileștilor, am scos piatră de unde era mutată, și am pus-o unde s-au îndeplinit una mie cinci sute douăzeci de stînjini, după cuprinderea hotarnicii, și am făcut și movilă, și cunoscuînd însuși Buzilă asupra a ceea ce făcea, n-au mai avut cuvînt de răspuns; și de la măsura ce am lăsat de la piatră de lîngă locul ariei, măsurînd coasta Rînghileștilor, tot înainte spre amiază, prin capul Dămidenilor, pînă la așezătură, și la deal pînă unde am eșit cu măsura mijlocului moșiei Rînghileștii și s-au găsit cinci sute douăzeci și unu de stînjini, pînă într-această piatră ci s-au pus unde s-au îndeplinit măsura mijlocului care mai sus s-au pomenit și de acolo tot înainte coasta Rînghileștilor tot spre amiază pînă la capul Ilășanilor pe podiș și tot înainte pe podiș asupra Borosănilor pînă unde s-au găsit o piatră vechi ci ește cheotoare Borosănilor și s-au găsit șapte sute douăzeci de stînjini; și lîngă piatră ci am găsit am mai pus și noi o piatră tot coastă Rînghileștilor, făcînd și movilă lîngă pietri; și de acolo tot înainte pînă la vatră de iaz și pînă la sărături pînă la Borosani tot coastă Rînghileștilor pînă la Brăteni, și s-au găsit opt sute optzeci și opt stînjini, și aicea am pus două pietri făcînd colțu Rînghileștilor; și această coastă a Rînghileștilor dispre Prut au eșit patru mii trei sute șaptesprezece stînjini, măcar că după dreaptă socoteală și după stare locului, tot trebuie să mai meargă această coastă înainte pînă la unde mergi lățimea moșiei Borosănilor dar fiind că pînă la acolo ne-au arătat că să întindă cu stăpînire moșia Brătenii, a căreia scrisori, cum nici vechil din partea ei n-au fost acum faci ca să cercetăm, am stătut și noi acolo unde ne-au arătat și am pus pietri, făcînd colțu moșiei pînă la scrisorile Brătenilor vor eși fați și atunci pînă unde să va dovedi că sta Brătenii, vor mergi și Rînghileștii, și aici am pus două pietri făcînd colțu Rînghileștilor; și această coastă a Rînghileștilor pînă la iazul ci-i zice a lui Sabîn, la o piatră vechi frăvălită, și au eșit cinci sute douăzeci și opt de stînjini; și de aicea am stătut cu măsura, fiindcă încep Rînghileștii a mergi alături cu moșie Săbîenii a mănăstirii Fîstociei, și vechili din

partea ei n-au vinit, după cum mai sus am arătat; și au rămas pînă cînd mănăstirea va scoate scrisorile și atunci să va urma după scrisori, iar pentru măsuri și semne ce am făcut și pentru pricini ce au născut și le-am dizbătut, am dat această mărturie hotarnică dumisale vornic, cu arătare pre larg pentru toate, în care am și iscălit.

Șerban Buhuș biv vel pah<arnic>.

1791

Costandin Perjul vornic de poartă.

8

1794 mai 10. Mihail Suțu voievod scrie lui Lupul Balș fost mare spătar să scoată de sub împresurare moșia Rînghileșu, din ținutul Dorohoi, a lui Dimitrie Sturza fost mare ban.

Nol Mihail Costandin Suțul v<oie>vod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldovii. Cînstăt credincios boeriul domniei meale dumita Lupul Balș biv vel spat<ar> sănătate domniei mele prin jalobă ne-au arătat al nostru cînstit și credincios boer dumilui Dimitrie Sturza biv vel ban că la ținut Dorohoiului are o moșie anume Rînghileștii, și pentru că la un capăt s-ar fi înspresurînd de către alte moșii mănăstirești, Brătenii i Berehоеștii și Husăenii ci să megieșesc cu aceasta, au cerut ca să i să scoată moșie de supt ace înspresurare. Deci domnie me orînduim pe dumneata și-ț scriem să mergi la starea numitei moșii Rînghileștii, unde fiind față vechilul dumisale banului Dimitrie Sturza, cum și stăpînii celorlalte moșii ci să megieșesc cu aceasta, iarăș cu scrisorile aceloraș moșii să faci cercetare scrisorilor și dovezilor de îmbea părțile și de se va dovedi că moșiea Rînghileștii să înpresoară despre moșiile megieșite, să o scoți de supt ace înspresurare și să o osebești și cu pietri hotară, după care să dai mărturie iscălită de dumneata și de toți megieșii, iar dacă despre vreo parte va rămînea pricină de neodihnă, pietri hotară să nu să fue, ci să dai mărturie de curgirea pricinii și hartă de starea locului ca prin a divanului cercetare, să se dea hotărîre.

1794 Maiu 10.

Procit vel log<o>f<ă>t.

Locul pecetii g<os>pod.